

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

altera & die operari & cras hodie me oportet verum
 ברכו ולא לי דיומנא ומחר אסעור וליומא אחרנא
 Ierusalem extra peccat vt propheta potest fieri non quia ibo
 אול מעל דלא משכחא דנביא נאכד לבר מן אורשלם!
 qui missi sunt corum & lapidatrix pphet.interfedrix Ierusalé Ierusalem
 אורשלם אורשלם קטלת נביא ורגמת לאילין דשליחין
 gallina sicut filios tuos cōgregare. volui tēporibus quantis ad cam
 לותה כמא ובנין צבירת למכנשו בניאיך תרגנולתא
 ecce voluistis & non alas suas subter pullos suos congregat
 דכנשנא פרוניגה תחית נפיה ולא צביתון; ה' א'
 quod non enim vobis ego dico deserta dom' vestra vobis relinquitur
 משתבך לבון ביתכון חרבא אמר אנא לבון גיר דלא
 in nomine qui venit ille benedictus dicatis quousque videbitis me
 תהוונני עדמא דתאמרון בריך הו דאתא כשמר
 Domini

33 Veruntamē oportet me hodie & crās & sequenti die ambulare: quia nō capit Prophetam perire extra Ierusalem
 34 Ierusalem Ierusalem, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos qui mittuntur ad te, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum avis nidum suum sub pennis, & noluisti?
 35 Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. Dico autem vobis, quia non videbitis me, donec veniat cum dicetis, Benedictus qui venit in nomine Domini.

דמרינא

CAP. XIII.

14 Caput

קפלאון יר

קרנא דיום נ בשבתא דר דיעומא

Ieiunij quartæ hebdomadis tertij diei. Iedio.
 Phariseorū primorib' ex vnus in domum ingr. fuisse vt eum & fuit
 והוה דכד על לביתא דחד מן רישא דפרישא
 eum erant obseruantes & ipsi sabbathi in die panem vt ederet
 דנאכול לחמא ביומא דשבתא והגון נטרין הוו לה;
 coram eo erat aquas fuerat q cōgregās vnus vir & ecce
 והא נברא חד דכניש הוא מיא אית הוא קרמוהו;
 sabbatho licet si & Phariseis Scribis & dixit Iesus & respōdit
 וענא ישוע ואמר לספרא ולפרישא דאן שלוש בשבתא
 & sanauit ipse & prebēdit eum tauerunt verd illi sanare
 למאסיו; ה' הגון דין שתקו ואחדרה הו ואסיה
 bos aut filius cuius cecidit ex vobis quis eis & dixit & dimisit eū
 ושריהו; ואמר להון מנו מנכון דנפל ברה או תורה
 eum extrahit hauriens statim & non sabbathi in die in puteum
 בכרא ביומא דשבתא ולא מחרא דלא מסק לרה;

1 Et factum est, cum intrasset Iesus in domum cuiusdam principis Phariseorum sabbatho manducare panem, & ipsi obseruabant eum.
 2 Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum.
 3 Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos & Phariseos, dicens; Si licet sabbatho cutare?
 4 At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanauit eum: ac dimisit.
 5 Et respondent ad illos, dixit, Cuius vestrum aſinus aut bos in puteum caderet, & non continuo extrahet illum die sabbathi?

33 ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι
 34 Ἰερουσαλήμ Ἰερουσαλήμ ἡ ἡγορεύουσα ἔως ἁπλοῦν καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι
 35 ἰδοὺ ἀποπέταται ὑμῶν ἡ οἰκία ὡς ἀποπέταται ἡ οἰκία τῆς γαλιλαίας ἰδοὺ ἀποπέταται ὑμῶν ἡ οἰκία ὡς ἀποπέταται ἡ οἰκία τῆς γαλιλαίας

Κεφ. ιδ.
 1 Καὶ ἐγένετο ὅτι ἦν ἐν αὐτῷ εἰς ὁμοῦν ἄνθρωπος ὅστις φασισαίμων ὁ ὀνόματι παρὰ τὸν ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι
 2 καὶ ἰδοὺ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι
 3 καὶ ἀπεκρίθης ὁ ἰησοῦς εἰπὼς ἔως ἁπλοῦν καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι
 4 οἱ δὲ ἤσυχασαν. καὶ ὁ ἰησοῦς ἀσπασάμενος αὐτὸν ἔλαβεν τὸν ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι
 5 καὶ ἀπεκρίθης ὁ ἰησοῦς εἰπὼς ἔως ἁπλοῦν καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι ἄλλο ἡμέραν ἐπιτελέω ἔργον καὶ ἄρτι ἔτι δεῖν ἔργον ποιῆσαι

6 Et non poterat ad hec respondere illi.
 7 Dicebat autem & ad inuitatos parabolam, intendes quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos:

8 Cum inuitatus fueris ad nuptias; non discumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit inuitatus ab illo:

9 Et veniens quis te & illu vocauit, dicat tibi, Da huic locum, & tunc incipias cum rubore nouissimum locum tenere.

10 Sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in nouissimo loco: ut cum venerit qui te inuitauit, dicat tibi, Amice, ascende superius. Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus.

11 Quia omnis qui se exalrat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

12 Dicebat autem & ei qui se inuitauerat, Cum facis prandium aut cenam, noli vocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos, neque vicinos diuites ne forte te & ipsi te reuinent, & fiat tibi retributio.

13 Sed cum facis conuiuium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos:

14 Et beatus eris, quia non habent retribuere tibi: retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum.

& dicens hoc super responsum ei dare poterant & non
 ולא אשכחו למתל לה פחנמא על הדמא : 7 ואמר
 eos erat videns quia illic q inuitati erat eos ad parabolam dixit
 ויאמר מתלה לות הנון דמונון תמן על דרוא הוא להון
 tu inuitatus fueris cum accubituum primoru loca quid eligent

8 אמתי דמונון אנת
 in primo accubitum abieris ne conuiuij ad domum homin
 & veniat si te q se honorat. aliquis illic inuitatus sit ne conu
 ונאנת
 huic locum da tibi & dicat vocauit & illu qui te

9 ונאנת
 huic locum da tibi & dicat vocauit & illu qui te
 ונאנת
 alium locum tu & capis tu surgis da & erubescit

10 ונאנת
 venerit ut cum in ultimo accumbe vade inuita fueris cum sed
 ונאנת
 & erit & accumbe superius ascende amice mi tibi dicat q te vocauit
 ונאנת
 omnis quoniam tecum qui discubuit omnib coram gloria erit

11 ונאנת
 extolletur se qui deprimitur & ois deprimetur se qui humili
 ונאנת
 etiam aut prandium tu facis cum qui vocauer. eu ei vero dicit

12 ונאנת
 cenam aut prandium tu facis cum qui vocauer. eu ei vero dicit
 ונאנת
 neque cognatos tuos aut fratres tuos no etiam amicos tuos vocas sit
 ונאנת
 coöpenatio tibi & fiat vocent te ipsi etiam ne diuites vicinos
 ונאנת
 pauperes voca epulum tu facis cum sed
 ונאנת
 & retribuat tibi eis quia no est & beatus eris cæcos claudos & im

13 ונאנת
 & retribuat tibi eis quia no est & beatus eris cæcos claudos & im

14 ונאנת
 iustorum in resurrect. tua retributio erit tibi
 ונאנת
 & maaleos dicit, qm dicit qm

6 ונאנת
 7 ונאנת
 8 ונאנת
 9 ונאנת
 10 ונאנת
 11 ונאנת
 12 ונאנת
 13 ונאנת
 14 ונאנת

beatus ei dixit hæc qui discumbentibus ex vnus autem audisset eum
 כד שמע דין חד מן הנון דכמינין הלין אמר לה טוביה
 ei dixit Dei in regno panem qui comederit ille
 למן דנאכול לחמא במלכותה דאלהא: אמר לה
 multos & vocauit magnam cenam fecit vnus vir Iesus
 ישוע נברא חד עבר השמיתא רבתא וקרא לסניא:
 q vocat illi vt diceret cenam in tempore serui sui & misit
 17 ושדר עבדה בערנא דחשמיתא דנאמר לאילן דקרון
 omnes vno ab & ceperunt venire vobis parata sunt omnia ecce
 הנה כלמדכ מטוב לכן תו: ושרוי מן חד כלהון
 & premor emi villam primus ei dixit se excusare
 למשתאלו אמר לה קדמיא קריתא זבנת ואלין
 vt sim excusatus cõcede mihi abs te ego peto videam eam vt excius ego
 אנא דאפוק אהויה בעא אנא מנך שבוקיני דמשתאל
 ego & abeo emi boum iuga quinque dixit alter ego
 אנא: אחרנא אמר חמשא זוגין תורא זבנת ואול אנא
 ego vt sim excusatus permittite mihi a te ego peto ea vt probem
 דאבקה אנון בעא אנא מנך שבוקיני דמשתאל אנא
 ego possum non hoc & propter duxi vxorem dixit alius
 20 אחרנא אמר אנתא סבת ומטל הרא לא משכה אנא
 tunc hæc domino suo & dixit seruus ille & venit venire
 דאתא: ואתא הו עבדא ואמר למרה הלין הדין
 in plateas citò exi seruo suo & dixit domus dominus irat
 רנוטרא ביתא ואמר לעבדה פוק בענר לשוקא
 & dolore affectos pauperes huc & introducto vrbis & vicos
 ולקריתא דמדינתא ועל לכא למסכנא ולמכאבא
 p̄cepisti sicut fuit Dñe mi seruus & ait & cæcos & claudos
 ולמהנרא ולעוירא: ואמר עבדא מרי הוא איך דפקדת
 exi seruo suo Dominus & dixit locus est & rursum
 ותוב אירא אתרא: ואמר מרא לעבדה פוק
 vt impleretur vt ingrediatur & coge sp̄iatum & in domum in vias
 לאורחתא ובכירת סנא ואלוץ דנעלון דנתמלא
 domus mea
 ביתי:

15 Hæc cum audisset quidã de simul discumbentibus, dixit illi, Beatus qui manducabit panem in regno Dei.
 16 At ipse dixit ei, Homo quidam fecit cenam magnam, & vocauit multos.
 17 Et misit seruum suum hora cene dicere inuitatis vt venirent, quia iam parata sunt omnia.
 18 Et ceperunt simul omnes excusare. Primus dixit ei, Villam emi, & necesse habeo exire & videre villam, rogo te habe me excusatum.
 19 Et alter dixit, Iuga bouum emi quinque, & co probare illa. rogo te habe me excusatum.
 20 Et alius dixit, Vxorẽ duxi, & ideo non possum venire.
 21 Et reuersus seruus, nuntiauit hæc domino suo. Tunc iratus paterfamilias dixit seruo suo, Exi citò in plateas & vicos ciuitatis, & pauperes ac debiles & cæcos & claudos introduc huc.
 22 Et ait seruus, Domine factum est vt imperasti, & adhuc locus est.
 23 Et ait Dominus seruo, Exi in vias & sepes, & compelle intrare, vt impleretur domus mea.

15 αἰχουσαις δε τις ἑστιν συνομα αἰμωδῶν τῶν πα, εἰπὼν αὐτῷ, μακαριος ος φαγειται ἀλειον ὡ τῆ βασιλεία το θεου.
 16 ο δε εἰπὼν αὐτῷ, αὐθροπορος τις εἰπὼν ος δειπνον μεζα, & ἀκαλεισι πηλοις. 17 & ἀπεριλε τον δεδ λογ
 αὐτοδ τη ὡρα το δευτερου εἰπὼν τοις ἀκατωμαθροις, ὅχρησθ' ο π υδω εἰμιμα' δεἰ πῶντα. 18 & ἤρξατο πο μισ
 παρρητι δειπναι πατις οσ εἰπὼν αὐτῷ, ἀβρη κη ερασα, & ἔγω ἀλκασι δειπνησιν ἡ δειν αὐτοδ ῥωτωσ, ἔγω με
 παρρητι δειπνο. 19 & εἰπρος εἰπὼν, ζῆν κη βρων ἡ ερασα πῶντα, & παρρητι δειπναι σιν αὐτῷ, ἔρωτωσ, ἔγω με
 παρρητι δειπνο. 20 & εἰπρος εἰπὼν, μουσ ἀβα ἔγω με, & δεφ τοτο υ δειπναι ελγα. 21 & ἀπεριλε τον δεδ λογ
 δεδ λογ ἀκωσος ἀπὸ τῆσ τοις αὐτῷ αὐτῷ τῶν πα. τοτη ὁ κη εἰσ ος οσ καδισασις, εἰπὼν τοι δειπνω αὐτοδ ῥωτωσ, ἔγω με
 ος πας πααπῆας ἡ ῥωτωσ τῆσ πηλωσ, & τοις πηλωσ ἡ ἀκατωμαθροις ἡ τυφλοισ ἡ κωλοισ εἰσαγαγε ὡδ. 22 &
 εἰπὼν ο δεδ λογ, αὐθροπορος ὡς εἰπὼν ταξας, & εἰπ τοπος δεη. 23 & εἰπὼν ο κωλοισ εἰπὼν τον δεδ λογ, ἔγω με
 τοις δεδ λογς ἡ ερασωσ, & ἀλκασι εἰσαγαγε, ἡ ερασωσ ἡ δειπναι μου.

254

24 Dico autem vobis, quia nemo virorum illorum qui vocati sunt, gustabit cenam meam.

25 Ibant autem turbæ multæ cum eo: & conuersus dixit ad illos:

26 Siquis venit ad me, & nõ odit patrem suum & matrẽ, & vxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus.

27 Et qui non baiulat crucem suam, & venit post me: non potest meus esse discipulus.

28 Quis enim ex vobis volens turrim ædificare, nõnne prius sedens computat sumptus qui necessarii sunt, si habeat ad perficiendum:

29 Ne postquam posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes qui vident, incipient illudere ei,

30 Dicentes, quia hic homo cepit ædificare, & non potuit consummare?

31 Aut quis rex iturus committere bellum aduersus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decẽ millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se?

32 Alioquin adhuc illo longẽ agente, legationem mittens, rogat ea quę pacis sunt.

fuerat qui vocati hominibus illis ex quod vn° ego vobis ego dico אמר אנא לכון ניד דחד כון הנון אנשא דקרין הוון
 cena mea de gustabatur
ואנשמעון מן השמיותי

monachorum in cõmemorat. lectio

קרנא בדוכרנא דדיריא

& dixit conuersus est multæ turbæ cum eo essent euntes & cõm וכר אולין הוון עמדה כנשא סניאא אתפני ואמר
 ei & matrẽ suam patrem suum odit & non ad me qui venit is
דיון: 26 מן דאתא לותי ולא סנא לאבוהי ולאמרה

animam suã & etiam & liberos suos & vxorem suam & sorores suas & fratres ואבוהי ולאחותיה ולאנתורה ולבנוהי ואיך לנפשה
 crucem suã portat qui non & is mihi vt sic potest non discipulus
ולמירא לא משכח דנהוא לי: 27 ומן דלא שקל צליבה

enim quis mihi vt sit potest nõ discipulus post me & veni ואנא בתרי תלמידא לא משכח דנהוא לי: 28 מנו ניד
 cõputer sedens prius & non turrim ædificare qui vellet ex vobis
מנו דצנא דנבנא מגדלא ולא לוקדום יתב השב

posuerit cum ne ad ipsam perficiendã ei sit si sumptus ונקתה אן את לה למשלמותיה: 29 דלא כר נסום
 illudant fuerint qui videt. oes perficere potuerit & non fundamentum
סאסתא ולא נשכח למשלמו כל דחזון נהוון מבוחין

potuit & non ædificare cepit vir quia iste & dicant ור: 30
 cum ad deertandum in bellum qui eat rex quis aut perficeret
ואמרין דהנא גברא שרי למבנא ולא אשכח

enim ad deertandum in bellum qui eat rex quis aut perficeret ומשלמו: 31 או מנו מלכא דאול לקרנא למתכתשו עם
 eum decem possit si cogitat prius & non socio suo regere
מלכא חברה ולא לוקדום מתרעא דאן משכח בעסרא

millibus eum viginti contra se qui venit ei occurrere ולפון למארע להו דאתא עלוהי בעסרין אלפין:
 & petit caduceatores mittit ab eo procul est dũ adhuc nõ autẽtã

& petit caduceatores mittit ab eo procul est dũ adhuc nõ autẽtã ואן דיין לא ער דו רחיק מנה משדר אינורא ובעא
 pro pace

pro pace דרשנא:
 pro pace

24 λέγω ὑμῖν, ὅτι ἂν τις ἐξ ὑμῶν θέλωσι καλεσθῆναι μαθητάς μου, οὐ δύναται ἕσθαι ἄνευ τοῦ ἀγαποῦν τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν ἀδελφεὸν καὶ τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα, ὅτι ὁ ἀγαπῶν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν μητέρα καὶ τὸν ἀδελφεὸν καὶ τὴν ἀδελφὴν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα, ὁ ἀγαπῶν ἐμὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν μου οὐ δύναται εἶναι μαθητής μου. 25 ἂν τις ἐξ ὑμῶν θέλωσι μεκολουθεῖν με, οὐ δύναται ἀπορριπτῆσαι τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μου. 26 ἂν τις ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ, καὶ ἂν μὴ οὖνοιο ἐμὲ, καὶ ἂν μὴ οὖνοιο τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἂν ἔρχεται ὁπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μαθητής μου. 27 ἂν τις ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ, καὶ ἂν μὴ οὖνοιο τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἂν ἔρχεται ὁπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μαθητής μου. 28 ἂν τις ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ, καὶ ἂν μὴ οὖνοιο τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἂν ἔρχεται ὁπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μαθητής μου. 29 ἂν τις ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ, καὶ ἂν μὴ οὖνοιο τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἂν ἔρχεται ὁπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μαθητής μου. 30 ἂν τις ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ, καὶ ἂν μὴ οὖνοιο τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἂν ἔρχεται ὁπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μαθητής μου. 31 ἂν τις ἐλθὼν πρὸς ἐμὲ, καὶ ἂν μὴ οὖνοιο τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἂν ἔρχεται ὁπίσω μου, οὐ δύναται εἶναι μαθητής μου.

potest non possesse sua omne relinquit qui non ex vobis homo omnis sic
הכנא כל אנש מנכון דלא שבק בלא קנינה לא משבח
etiam verò si sal est bonus discipulus mihi ut sit
דנהוא לוי תלמידא : שפירא הו מלחא אן דין אר
neque in terram non salietur in quo insipidus fuerit sal
לא לארעא ולא
ad audiendum aures ei cui sunt in ipsum abiicit foras abijt in sterquilinijs
לזבלא אזלא לכר שרין לה פן דאית לה אנא דנשמע
נשמע :

15 Caput
קפלאון טו
vt cum audirent & peccatores publicani ad eum autè erant accedentes
מתקרבוין הוו דין לותה מכסא וחטיא דנשמעוניהו :
suscepit peccatores iste & dicebant erant murmurat. & Pharisei & Scribae
וספרא ופרישא דטנן הוו ואמרין הנא להטיא מקבל
quibz hanc parabolam Iesus eis & dixit eò eis & comedit
ואכל עמכון : ואמר להו ישוע מתלא הנא :
ex eis unam perdidit et si oues centum ei cui sunt vir ex vobis
מנכון גברא דאית לה מאא ערבין ואן נאכד חד מנהון
quz perijt eam querit & aliens in deserto & nouem nonaginta relinquit non
לא שבק תשעין ותשעא בדברא אזלי בעא להו דאבד
& tollit gaudet inuenerit eam & eum eam inueniat vsque dum
ערמנא דנשבכויהו : ומא דאשבחה דמא ושקל
amicos suos & conuocat in domù suà & venit humeros suos super eam
לה על כתפתיה : ואתא לביתיה וקרא לרחמויה
omem meam quia inueni mecum gaudete eis & dicite & vicinos suos
ולשבכויהו ואמר להון חדו עמי דאשבחת ערבי
gaudium erit quod sic vobis ego dico fuerat quz perijt
דאכיד הוא : אמר אנא לכון דהכנא תהוא הדרתא
& nouem nonaginta super quaz q panit peccatore vno super in celo
בשמינא על חד חטיא דתאב או על תשעין ותשעא
penitentia quibus nõ requiritur qui non iustis
ודיקין דלא מתבעינהו להון תיבותיה :

33 ἄρα οὐκ ἐστὶν οὐκ ἔστιν ὅτι ἂν ἴσθαι ἀποκρίσειται πρὸς τοὺς ἐκείνους ὅτι οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
34 καὶ λέγει τὸν θεόν ἅμα δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ὡς λέγει ἡμεῖς
35 ὅτι εἰς τὸν οὐρανὸν ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
Κεφ. ιε.
I. Hic est in uobis homo omnis sic potest non possesse sua omne relinquit qui non ex vobis homo omnis sic
2. καὶ διερχόμενος οἱ πρὸς ἐξουσίαν καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι κατὰ ἀποστόλους ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
3. ἐπὶ δὲ τῶν ἀποστόλων τὸ πρῶτον λέγων
4. οἱ ἀποστόλοι οὐκ ἔστιν ὅτι ἂν ἴσθαι ἀποκρίσειται πρὸς τοὺς ἐκείνους ὅτι οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν
5. καὶ λέγει τὸν θεόν ἅμα δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ὡς λέγει ἡμεῖς
6. ὅτι εἰς τὸν οὐρανὸν ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
7. λέγων ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅτι εἰς τὸν οὐρανὸν ἔρχεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

33 Sic ergo omnis ex vobis qui non renuntiat omnibus que possidet, non potest meus esse discipulus.
34 Bonum est sal. Si autem sal euauerit, in quo condictur?
35 Neque in terram, neque in sterquilinum utile est, sed foras mittetur, Qui habet aures audiendi, audiat.

CAP. XV.
1 ERANT autem appropinquantes ei Publicani & peccatores ut audirent illu.
2 Et murmurabant Pharisei & Scribae, dicentes, Quia hic peccatores recipit, & madducat cum illis.
3 Et ait ad illos parabolam istam, dicens :
4 Quis ex uobis homo qui habet centum oues, & si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonagintanoue in deserto, & vadit ad illam que petierat, donec inueniat eam?
5 Et cum inuenerit eam, imponit in humeros suos gaudens:
6 Et ueniens domum conuocat amicos & uicinos, dicens illis, Congratulamini mihi, quia inueni ouem mea que perierat.
7 Dicovobis, quod ita gaudium erit in celo super uno peccatore penitentiam agente, quaz super nonagintanouem iustis, qui non indigent penitentia.